

ॐ

स्वाध्यायः १ अ.

अथ १. १. १.

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

(નવ રાત્રીમાં ગાવા સાર.)

અંખાજના ગરખાની ચો પ ડી.

ખનાવનાર તથા છપાવનાર,

ચુનીલાલ રણછોડલાલ પંડ્યા.

સંસ્થાન હુણાવાડા, ઈલાકા રેવાકાંઠા નિવાસી-વિસ-
નગરા નાગર બ્રાહ્મણ ઈડરસાયવાલા.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રતી ૧,૦૦૦

(સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

॥ દોહરો. ॥

॥ નવ રાત્રીના નવ દિન, ગરખા જે જન ગાય. ॥

॥ મન વાંચિછત ફલ આપીને, મ્હેર કરે મમ માય. ॥

સુંબઈ,

“ વર્તમાન તત્વદર્શક પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં ”

કાલિદાસ ભાતિરામ દિવેદી

વાંકાનેરવાલાએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૦,

સને ૧૮૯૪.

કિંમત ચાર આના.

શ્રી અંબિકાયૈનમઃ

વિનંતી.

સર્વે ભક્ત જનો અને આ ગરબીના ગાનાર સ્ત્રી, અને પુરુષો સહિતને વિનંતી સાથે સુચના કરું છું કે આ અંબાજી માતાની ગરબી, ગરબા, છંદ, યાજ્ઞ, વિગરેમાં કોઈ જગાએ તાળ મુટે અગર હસ્તદોષ થયો હશે તો હું ગરીબ સેવકને માફ આપશો, કારણ જે મેં કાંઈ પિંગળના આધારે રચ્યું નથી, પણ માજી અંબાના ગુણ આ નવરાત્રિમાં ગવાય, એવો અવસર બેઠને જલદીથી બાહાર પાડી છે. માટે સર્વે ભક્તજન સ્વીકારીને આ અંબાજીના ગરબા આજથી ગાવા સર કરશો. એવી આશા રાખું છું તો આપ સરવેને માતાજી શુભ આશીર્વાદ આપશેજ.

સી. ચુ. ૨. પંડ્યા.

અંબાની સ્તુતિ.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

દરસન દયો મોરી માત, દેવી મુને દરસન દયો મોરી માત—(ટેક)
ચળ, અચળમાં સધળે વ્યાપીક,
રચના તારી છે માત. દેવી મુને૦ ॥ ૧ ॥
તુજ દુપાથી પ્રાંણી સર્વ તે,
રહે સુખી દિનરાત. દેવી મુને૦ ॥ ૨ ॥
ભાવ કરી સૌ જાણે તુજને,
છો તમે ત્રિભોવન માત. દેવી મુને૦ ॥ ૩ ॥
કેહે ચુનીલાલ દાસ તમને,
સુખ આપો જગ માત. દેવી મુને૦ ॥ ૪ ॥

ગણપતિનો ગરબો.

ધન ધન ગવરિ પુત્ર ગણેશકે, ધ્યાન તારું ધરે લોલ.
લેવું ગણપત-પ્રથમ નામકે, સેવા સારી કરે લોલ. ॥ ૧ ॥
તેત્રીશ કોટિ સર્વે દેવ કે, નમતા તુજનેરે લોલ.
હો વિમલવિનાશક મુરકે, મેઢેર કરો મુજનેરે લોલ. ॥ ૨ ॥

ગાવા ગરબો રાખુ આશકે, અંબાજી તણેરે બોલ.
 રાખુ ગવં ગણેરો મનકે, ગુણુ ગાવા ગણેરે બોલ. ॥ ૩ ॥
 તારં વકરુંડ છે—નામકે, સુદ્ધિ પુદ્ધિ શોભતિરે બોલ.
 જોના રૂપ તણો નહીં પારકે, વિજળિ થોભતિરે બોલ. ॥ ૪ ॥
 છો તમે સર્વ દેવના દેવકે, નિત્ય નિત્ય ભજુ તુનેરે બોલ.
 કાપો કષ્ટ મારાં તમે નાયકે, સુખ સન્ને મુનેરે બોલ. ॥ ૫ ॥
 કર જોડી કેહે સુનીલાલ દાસકે, ગુણુ ગણપત તણારે બોલ.
 માજે સર્વે ધરીને ધ્યાનકે, સુખી થાસો ધણારે બોલ. ॥ ૬ ॥

(રામ ધનાશ્રી.)

સદાય કરો દિનાનાથ, અમોને સદાય કરો દિનાથ. (૧૬)
 સેવક તારે દ્વારે આવિને, સ્તુતિ કરે જોડી હાથ. અમોને ૦ ॥ ૧ ॥
 તુજ કૃપાથી કામ આરંભુ, પૂર્ણ કરો સહુ કાજ. અમોને ૦ ॥ ૨ ॥
 આશા હમારિ પૂર્ણ કરજો, હે જગજીવનનાથ. અમોને ૦ ॥ ૩ ॥
 કર જોડી હું અર્જ કરું છું, સદાય થાવો જગનાથ. અમોને ૦ ॥ ૪ ॥
 પદ્મ વારમવાર તમારં, કરું છું શ્રીદ્વારિકા નાથ. અમોને ૦ ॥ ૫ ॥
 ચું. રં. પંડ્યા.

(દોહરા.)

રામર સરસ્વતિ માતને પુજુ ગેલો કર જોડ,
 અંબાના જશ ગાળી છું પુરો મનના કોડ.
 વિનવું વારમવાર હું ગણપત ભાગુ પાપ,
 મરણા કરો મુજ ઉપરે છંદ ચાલતો થાય.
 સર્વે દેવને હું નમુ ધર નિરંતર ધ્યાન,
 વાણી નીર્મલ આપજો કર અંબાનું અખ્યાન.
 વિકલ વિનાંતિ સુણુજ્યો હે શ્રી જીવજનાથ,
 દયા દૃષ્ટિથી નિજભક્ત શિર ધરજોહે તે હાથ.
 સકળ બ્રહ્મણના નાયક રાજ રાજે રણુહોડ,
 ભાવ ધરી બૂધર તુને નમુ નમુ કર જોડ.

(૭૬ બ્રજગી.)

નમુ નમતાથી તુને માત અંબે
 જાણી દિન તારો કરો હાથ ભંબે ॥
 પૂરો કામના મનની મ્હેર આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુનેરંક જાણી ॥ ૧ ॥
 ધરી આસ તારી સ્તુતિ હું કરુંહું ।
 સદા ધ્યાન તારું માળુ હું ધરુંહું ॥
 તુને શાસ્ત્ર પૂરાણુ વેદે વખાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૨ ॥
 રડો માસ આસો શોભે દિન આજે ।
 કીધા મંડપો શોભિતા તુજકાજે ॥
 દેવી આધ્ય શક્તિ આરાશુર રાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ખડ્ગ ત્રિશૂળ આયુધ હાથે ।
 બાળી બૌચરી કાળીકા સર્વ સાથે ॥
 દીધાં દર્શન તેં પુરોપ્રેમ આણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૪ ॥
 ધર્મો માંડ માથે બાળુબંધ હાથે ।
 જાહેઆડ કીધી ત્રિજીવન માટે ॥
 કિધી સિંહસ્વારી તમે રનેહ આણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૫ ॥
 કંઠે હાર મુક્તા તણીતો ધર્યોછે ।
 શ્રેષ્ઠો મસ્તકે તેં જોભિતો પૂર્યોછે ॥
 વળી આડ વાંકી કપાળેજતાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૬ ॥
 દીધે દેહ તારી મા સુન્દર સરીખી ।
 નમીને, નમીને નમીને મેં તીરખી ॥
 તમેજો દયાળુ બહાણી રદાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુનેરંક જાણી ॥ ૭ ॥

જીવે તેજ જેનુ પ્રકાશે અતિશે ॥
 વસો માત અંબે આરાશુરવિશે ॥
 ભલો ભાવ આણી પધાર્યા પ્રહ્લાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૮ ॥
 બાળી બાચરા માત ચુવાળ વાળી ॥
 દયાળી છે દેવિ બધી ભદ્રકાળી ॥
 કીધો મેરીનોમદ તેભાવ આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૯ ॥
 સૌસદ્દિને સહાયકારી તમેછો ॥
 વિપત્તિ પડે સાજી તેવે સમેછો ॥
 જાણી ભક્ત પોતા તણા મન આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૦ ॥
 તારા પ્રેમથી માત સર્વે થવાનું ॥
 તારા પ્રેમથી બળ જગમાં હવાનું ॥
 તારા પ્રેમથી માત વરો જ પાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૧ ॥
 તુને નાગરીનાત નિત્યે નમછે ॥
 ગુણો ગાઈ તારા તુને રીજવેછે ॥
 પુરો કામના મા તમે પ્રેમ આણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૨ ॥
 સદા રનેહથી સેવુ તુને જવાની ॥
 તુને તુજબ હું નમામી નમામી ॥
 જીએ જીએ કિર્તી મા તારી જવાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૩ ॥
 કહાં સાંકળાં વીંદીઆ વેડ છાજે ॥
 પાએ ગુમરી નાદ નેપુર વાજે ॥
 રાખું હાથથી માએ ત્રિશળ તાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૪ ॥

કર સેવા તારી મા પ્રેમે કરીને ।
 વધાવુ તુને થાળ મોતિ ભરીને ॥
 દેખે માત આશિષ મધુરી વાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૫ ॥
 દેવી અષ્ટભૂજ તમેતો ધર્યાછે ।
 ધણા દૈત્યરેશી કામેતો કર્યાછે ॥
 વખાણે તુને માત શિશુલપાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૬ ॥
 મહાલક્ષ્મી માતા તુને હું ભજીયું ।
 કર સેવા તારી તુને હું નમુ છું ॥
 તુતો માત કલ્યાણકારી જાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૭ ॥
 નમુ નિત્ય તુને મા પ્રેમ કરીને ।
 ગાઝો ગુણ તારા મા હેત ધરીને ॥
 રાખુ કિરલક્ષ્મી તારી અંબેરાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૮ ॥
 નથી કોની આશા મુને શિવશક્તિ ।
 ધરી તુજ આશા કર તુજ ભક્તિ ॥
 સદા સામુજીવો તમે બાલ જાણી ।
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૧૯ ॥
 તમે શિવશક્તિ સદા ચિત્ત લાવો ॥
 નિજબાલ જાણી સદા સાલ્ય થાયો ॥
 તમે માત મુને આપો શુભ વાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૨૦ ॥
 ભવો ભવ તારી કૃપા માળી થાએ ॥
 ચુનીલાલ તારા સદા હંદ ગાએ ॥
 તમે આધ્યશક્તિ આરાશુર રાણી ॥
 પધાર્યા દયાળુ મુને રંક જાણી ॥ ૨૧ ॥
 શ્રી અંબે માતકી—જે.

(વું તો ફરી મંખણુનો ચોરરે, શામળીયા, વાહાલા,
રહો વેગવારે, એ રાગ.)

આવતાર.

સખિ અદિતે અંબા માતનેરે ॥
કરીએ સ્મરણુ તેનું દિનરાતનેરે ॥
તારા હરસણુની મને આશ ॥
અંબામા આજ બલે પધારિયારે ॥ ૧ ॥
સખી શોભે તીલડી શોભતિરે ॥
નિર્મલ નાકે નયની ઓપતિરે ॥
શોભે સોનાનો ચુડલો હાથ ॥
અંબામા આજબલે પધારિયારે ॥ ૨ ॥
સખી મંત્રજે મનમાં હરખીનેરે ॥
સોમાજી ને લ્યો નિરખીનેરે ॥
જેના તેજ તણો નહીં પાર ॥
અંબામા આજ બલે પધારિયારે ॥ ૩ ॥
સખી યુષિબાળી બીચરિરે ॥
માયે ત્રિશળ લીધુ હાથે ધરીરે ॥
સ્વારી સિંહની શોભે સાર ॥
અંબામા આજ બલે પધારિયારે ॥ ૪ ॥
સખી ગુરુએ ગુણુ ગાઠિએરે ॥
મેહેર કીધી આરાધુર માઈએરે ॥
કરી હરસન સુખીયાં યેએ ॥
અંબામા આજ બલે પધારિયારે ॥ ૫ ॥
સખી સુકરે સુકડુ ખેંચીરે ॥
શોભા શુંવરણુવુંડુ તેહનીરે ॥
માજી પુરજ્યો મારો અભિલાખ ॥
અંબામા આજ બલે પધારિયારે ॥ ૬ ॥
સખી રાનિવારે સિજ વંતારે ॥
સૌમ્યજને છોસુખ વંતારે ॥

તમે જન્મ જનુની માત ॥
 અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૭ ॥
 સખી સાતે વારપુરા કીધારે ॥
 માણએ આવી દરસખુ દીધારે ॥
 સીજનનાં કામસી સિદ્ધ્યાં ॥
 અંબામા આજભલે પધારીયારે ॥ ૮ ॥
 ઓગણી પચાસની સાલરે ॥
 કહે સેવક મુની લાલરે ॥
 માણ પધાર્યા આણિ વહાલ ॥
 અંબામા આજ ભલે પધારિયારે ॥ ૯ ॥

ગરબો.

ધૂરાંધધણે દુખી આરોરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧ ॥
 નથી તુજવિના કાંઈ આરોરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૨ ॥
 સેવકને કરો મુખીઆરોરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૩ ॥
 મા તારી સોના સરીખી કાયરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૪ ॥
 મા તું ઔદલોકની માયરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૫ ॥
 મા તું આરાશુરની રાણીરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૬ ॥
 વેદ પુરાણે વખાણીરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૭ ॥
 મા તારી શાલા મુંદીર છાજેરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૮ ॥
 આખ્યાં મુને દરસન આજેરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૯ ॥
 મા તારે રૂપ ધણું રઢિયાળુરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૦ ॥
 દેવીદિસો છો દયાળુરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૧ ॥
 આધ્યશક્તી અંબે માતરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૨ ॥
 ગુણગાયલો નાગરી નાતરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૩ ॥
 માએ ધર્યો મુંદર સજાગારરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૪ ॥
 માએ શુભરીતા ગણુ કારરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૫ ॥
 માએ ધણુ અસુર સંહાર્યારે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૬ ॥
 દેવ સરવને તમે માર્યારે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૭ ॥
 મણુ જુવનની છો માતરે, ભવાનીઅંબે મા ॥ ૧૮ ॥

અખીલ વિશ્વમાં વિખ્યાતરે, ભવાનીઅખે મા ॥ ૧૯ ॥

ચુનીલાલ ચિતમાં આયરે, ભવાનીઅખે મા ॥ ૨૦ ॥

છંદ આરામુરીના ગાયરે, ભવાનીઅખે મા ॥ ૨૧ ॥

(વારોજસો દામાવડી કુંવરને વારોજશોદામાવડી એ રાગ.)

ગરબી.

મંદિર પધાર્યા માવડી આજમારે મંદિર પધાર્યા માવડી.

કરણા કરી મુજ મંદિર પધાર્યા ॥

માજી રત્નજડીત પેહેરી પાવડી ॥

આજ મારે મંદિર પધાર્યા માવડી ॥ ૧ ॥

સિંહ વાહન માજી આપણિ રાજ્યાં ॥

ખડગ લાથે ધરિ આવડી ॥

આજમારે મંદિર પધાર્યા માવડી ॥ ૨ ॥

સણગાર મુન્દીરમા તારા દિસેછે ॥

ખાલે શોભેછે તારા ટીલડી ॥

આજમારે મંદિર પધાર્યા માવડી ॥ ૩ ॥

ચણું સેવે ચુનીલાલ તમારાં ॥

દરસણુ દેખ્યો મા સુખાવડી ॥

આજમારે મંદિર પધાર્યા ॥ ૪ ॥

ગરબી ૨.—રાગ સદ્દર.

નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥

માજીમેતો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥

આશો સુદીએકમ દિન આજે ॥

દર્શણુ દિધાં આપી મુજને ॥

માજી મેં તો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૧ ॥

વેદમાં વિખ્યાત માજી નવ ખડે જણી ॥

નિરખ્યાંમે જોઈ અદ્ભૂતજને ॥

માજી મેં તો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૨ ॥

સાચો સ્નેહ ધરી આપે પધાર્યા ॥

જણી મારા ખીરદ-નીમુજને ॥

માજી મેં તેજી નીરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૩ ॥

શિવબ્રહ્મા તારું ધ્યાન ધરેછે ।

વેદ વખાણિમા તુજને ॥

માણ મેં તો નિરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૪ ॥

નવ રાત્રિમાં નિત્ય નિત્ય તારું ।

ચુનીલાલ કરે માણ પુજને ॥

માણ મેં તો નીરખ્યાં નવ રાત્રિમાં તુજને ॥ ૫ ॥

ત્રોટકછંદ.

જન જાપ જપો જુગતંબ તણા
જેના કામવિશે નહીં કાંઈ મણા
રામ્યાં બ્રહ્માંડ નદિ વિશાળ ધણા
વહે નિર્મળ જળસરિત તણાં
વળી વનવિશે વસે વાઘબહુ
કીધાં પદ્મિ આદિ જળચર સહુ
ગગને ગ્રહ શોભિત દિસે ધણા
સહ ચરિત્ર જૂવે પ્રભુજ તણાં
રચ્યું આકાશ જેણે પાતાળ વળી
જેની કામના કોથી ન જન્ય કળી
એવા બ્રહ્માંડ વ્યાપક દેવસહુ
કરે ધ્યાન અંબાણનુ નિત્ય બહુ
ભજે ભાવધરી સહી મનવિશે
ચર અચરમાં અંબા વાસ વસે
સતી શીરોમણીહો ભવાની તમે
નમે નારાયણીને નમેજ નમે
ગાજી ત્રોટકછંદ પ્રણામકરી
જન સાંભલસે જેઓ મન ધરી
ધણા સ્નેહયુક્ત ચુનીલાલ કહે
શુભ આશિરવાદ અંબાનો ભહે

(ગરબો)

સાષ્ઠતાર.

મેહેર કરો મહંભાય અંબે અમ ઘેર આવો
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ઘેર આવો
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર આવો

॥ સાખી ॥ ૧.

આદિતે આરાસુરી વિનવું વારંવાર ।
સ્તુતિ કરું કર જોડીને તમોનોધારાના આધાર ॥
અંબે અમ ઘેર આવો ॥
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
દીલમાં કરો દયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥

॥ સાખી ॥ ૨.

શોભે સન્મુખ આવીને નમુ તુને હું માત ।
દરસન દેજો માવડી તમો અખિલ વિશ્વની માત ॥
અંબે અમ ઘેર આવો ॥
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર આવો ॥
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ઘેર આવો ॥

॥ સાખી ॥ ૩.

મંગલે મનમાહરે શાખુ મોટી આશ ।
માઠ મંદિર પધારજ્યો તમો જાણી પોતાનો દાસ ॥
અંબે અમ ઘેર આવો ॥
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥
મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ઘેર ० ॥

॥ સાખી ॥ ૪.

ખુષે બાળી બીચરી ચુવાળની રખવાળ
જાણી સેવક તાહરો માઠ કર જો મારી સંભાળ
અંબે અમ ઘેર આવો—
કરો સેવકની સહાય અંબે અમ—

દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ—

મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ—

॥ સાખી ॥ ૫.

ગુરુએ ગુણવંતી તમે મહાલક્ષ્મી માત

નમી નમીને વિનવુ ગુણગાર્ધતુને દીનરાત

અંબે અમધર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ—

દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ—

મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ—

॥ સાખી ॥ ૬.

મુકરવારે સતીતમે કરજો કરુણા માત

અવિચલ વાણી આપજો તમે છો વિશ્વે વિખ્યાત

અંબે અમ ધેર આવો

કરોને સેવકની સહાય અંબે અમ ધેર—

દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ધેર—

મેહેરકરો મયાય અંબે અમ ધેર—

॥ સાખી ॥ ૭.

શનિએ સરણાંગત તુને માણ કરજો મેહેર

આશા પુરી માં અંબિકા તમે કરજોને લિલામેહેર

અંબે અમર ધેર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ધેર આવો

દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ધેર આવો

મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ધેર આવો

॥ સાખી ॥ ૮.

સાતવાર માણતણા જોજન મુખથી ગાય

કહે સુનીલાક્ષ લાવથી તેની સહાય કરે મંદમાય

અંબે અમ ધેર આવો

કરો સેવકની સહાય અંબે અમ ધેર આવો

દિલમાં ધરોને દયાય અંબે અમ ધેર આવો

મેહેર કરોને મયાય અંબે અમ ધેર આવો

રાજા કાફી.

ધરંધ્યાન તારે આરાસુરની રાણી
 ભક્ત નીવારે ચઢોમા બિરદ બાણી (૨૬)
 તુ છે દેવી તુ છે કાળી તુ ચઢિદ લોકની માત
 અબિલ વિશ્વને આંશરો તહારો
 કરો કૃપા અંબે માત—વાહન વાધ
 ચડીરે પધારો મા પ્રેમ આણી ધરંધ્યાન ॥ ૧ ॥
 ચુંડમુંડને તેં હાથે હણ્યા મધુકૈટભની સાથ
 દેવે દુહાની નાદ વગાડ્યો—હરખો સકળ સૌસાથ—
 માત ત્રિભૂવનનીરે ॥
 ધન્ય ધન્ય મહારાણી, ધરંધ્યાન ॥ ૨ ॥
 ચઢદ લોકમાં નામ તહારં તુ શિવશક્તિ રૂપ
 અકળ ગતિ તારી અંબા ભવાની તુ મંદમાયા સ્વરૂપ
 નામ તારં લેતારે ॥
 ભવસિંધુ સેહેજ તરે, ધરંધ્યાન ॥ ૩ ॥
 સિંહરવારિ આપે કરીને પધાર્યા મુજ ઘેર
 વાહાલ ધરિ વિશ્વેશ્વરી હાધીછે મોટી મેહેર—
 બાણી નીજ સેવકરે ॥
 મુને કૃતાર્ય કરો ધરંધ્યાન ॥ ૪ ॥
 કરં સેવા તારી ભવાની આણી મનમાં હેત
 મુવા ચંદન પુષ્પ ચડાવુ અબિલ કંકુ સમેત
 આરતી પ્રેમે કરીનેરે ॥
 કરં મા ભાવ ધરી, ધરંધ્યાન ॥ ૫ ॥
 નવરાત્રિમાં પુજન તારં નિત્ય નિત્ય નવલુ થાય
 સૌજન મલી પ્રેમે કરીને ગરબા તાહરા ગાય
 રટે નામ તહારંરે ॥
 અંબે અંબે મુખે કહે, ધરંધ્યાન ॥ ૬ ॥
 કર જોડી કહે સેવક તુજને નમી નમી વારંભવાર
 મેહેર કરો મારાપર દેવી નોં ધારાંના આધાર
 અરજ ઊર ધરજ્યોરે ॥
 ચુનીલાલ બાળતણી, ધરંધ્યાન ॥ ૭ ॥

॥ વસંતિલક્ષા. ॥

છે દિનરો અતિ ઉત્તમ માસ આજે
 પ્રેમે કરીને ત્રિપુરી પધાર્યા અમ કાળે
 તું તો ભવાની જગની જનેતા કહાવું
 કાપી કર્ક જગમાં સહુને તું હસાવું
 તું દેવિ દયાળી ત્રિપુરારી આધ્યક્ષિ
 ભાવેકલાવે કરી જો કરે તુજ ભક્તી
 તેવા જનને કદિ નહિં મા તું વિશારે
 નિજ ભક્ત જાણી ભવસિંધુથી ઉગારે
 જગમા ગવાય મહિમા જેનો અતિશે
 આકાશ પાતાળ અને નવખંડવિશે
 માતા ભવાની તુજને કહું હું પ્રણામ
 તારા દરસન થકી પામુંહું વિરામ
 જો જગતશક્તી ભક્તી ભદ્રાળી તુને
 તારી કૃપા થકી સુખ થાસે મા સહુને
 તુંજે દયાળી ભવસિંધુથી તારનારી
 તુંજે કૃપાળી જગતણી સાહાયકારી
 ચુ. રં. પંડ્યા.

આરતી અંબાજીની.

જે જુગત અંબે માજે જુગત અંબે આદ્ય ભવાની માતા
 તું જે જગત અંબે, જયો જયો મા જુગત અંબે (૨૬)
 સકલ વિશ્વ આપક તું મંદમાયા દેવી
 માતૃમમાયા દેવી, બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર તુજને
 બહુ સેવી, જયો જયો મા જુગતમે ॥ ૧ ॥
 અંબા જાયર બાળી કાળીકા માતા મા
 કાળીકા માતા, ચુંડ મુંડ ને હણીયા
 વેદે વિખ્યાતાં, જયો જયો મા ॥ ૨ ॥
 સુર્ગ મૃત્યુ પાતાળ નવ ખંડે જાણી મા

નવ ખાંડે જાણી વસો આરાશુર માંહે
 દેવી પ્રજાંણી, જયો જયો મા ॥ ૩ ॥
 આજ કરી કૃપા પધાર્યો અમ ઘેર માણ
 પધાર્યો અમ ઘેર માણ
 વારે વારે વિનવું, તુને અંબાણ, જયો જયો મા ॥ ૪ ॥
 શિવશક્તિનું રૂપ અંતરમાં નીરખ્યું મા
 અંતરમાં નિરખ્યું, હેત ધરી દેયામાં
 પ્રેમ કરી પરખ્યું, જયો જયો ॥ ૫ ॥
 આ આધ્યશક્તિની આરતી જે કોઈ ગાસે
 મા જે ભાવે ગાસે પરીવાર પતો તો
 સુખીઆતે યાશે, જયો જયો ॥ ૬ ॥
 આધ્ય શક્તી અખંડ અંબાને જાણો મા
 અંબાને જાણો કહે સુનીલાલ જનસદ્ધુ મુખે
 અંબા હર આણો જયો જયો મા ॥ ૭ ॥

(ગાવું ગુણ પ્રેમે શીવત્રિપુરાસી) એ રાગ.
 ગરખી.

ગાવું ગુણ આરાશુરીના દહાડી,
 તમે સુખની દેનાર માડી. ગાવું ગુ. (ટેક)
 ભાવ ધરિને ભજી ભવાની નિર્જુ નીત્ય કર જોડી,
 આશ રાખી હું આજ તમારી, આવ્યો છું સરણે
 દોડી. ગાવું ગુણ. ॥ ૧ ॥
 સિદ્ધાસનપર માણ ગિરાજે ગુણગંભીર તમે છો,
 સેવકની સદાય કરવા માણ તત્પર તેવે
 સમે છે. ગાવું ગુણ. ॥ ૨ ॥
 પ્રજ્ઞા વિષ્ણુ શિવ સનકાદિક સેવે તુજને દહાડી,
 નારદ સરખા રૂપિ તુજને રીજવે વિણા
 વગાડી. ગાવું ગુણ. ॥ ૩ ॥
 આરાશુરમાં આપ વસોને ભક્તના કામ કરો છો,
 ગરિખ નિવાજની વિનંતી સુણી દુઃખ તેહેનાં તો
 દરો છો. ગાવું ગુણ. ॥ ૪ ॥

સેવા કરે તેની સહાય કરોને આપોછો સુખનો ઠામ,
વડે સુનીલાલ ચરણ તમારાં કરજો મા પુરણ
કામ. ગાવું ગુણ ૦ ॥ ૫ ॥

(રાગ ધનાશ્રી.)

સહાય કરો અંબે માત, માણ મારી સહાય કરો અંબે મા (૨૬)
તુજ પ્રતાપે હંદ રચાવું, ગાઉ ગુણ જોડી
હાય. માણ મુને ૦ ॥ ૧ ॥
નિત્ય નિત્ય પ્રત્યે નમુ તુજને, તું છે ત્રીશુવન
માત. માણ મુને ૦ ॥ ૨ ॥
કર જોડી હું સ્તુતિ કરું છું, તું છે જગત
વિખ્યાત. માણ મુને ૦ ॥ ૩ ॥
હંગરપર માણ આપ બિરાજો, ઓ આરામુર
માત. માણ મુને ૦ ॥ ૪ ॥
જગત જનની વિશ્વવ્યાપક, લિડ લંબન ઓ
માત. માણ મુને ૦ ॥ ૫ ॥
કહે સુનીલાલ કર જોડીને, પાયે પડું જોડી
હાય. માણ મુને સહાય ॥ ૬ ॥

ચોપાઈ.

(આખા કહેછે શુભ્યા-સાહેબી) એ રાગ.
નમુ નરાયણને પાય, જોના ગુણુતે બ્રહ્મા ગાય.
વેદશ્રુતિ નમે છે નિત્ય, ધરેખ્યાન જેવું આદિત્ય ॥ ૧ ॥
મા આરામુરમાં બિરાજો, કરોસહાય તમે સદાજો.
મા તેંઆદી ચુંદડી ચીર, મોંડ માથે શોભે સુંદીર ॥ ૨ ॥
કડાં કંકણ કાંચી સાર, કંઠે મુક્તાફળના હાર.
લલાટે આડ માએ કીધી, ક્ષણી હાથમાં ધરી લીધી ॥ ૩ ॥
કીધી સિંહની સ્વારિ માતે, શોના બંગડી શોભે હાથે.
ચખાણું ઉપમા શુ જોની, શોભે રચના એવી તેની ॥ ૪ ॥
માથે દેત્ય ધણા સંહાર્યા, દેવ સરવને જિગાર્યા.
માએ નારીનો નર કીધો, તેજમાલને હક દિધો ॥ ૫ ॥

એવી ખીચર છે ચુંવાળી, કાળી કૃપાળી છે દયાળી.
 ધન્ય ધન્ય છે તુને માતા, તમે છે સૌની મુખ દાતા ॥ ૬ ॥
 દિન છે નવરાત્રિ ફેરા, ગાવું ગરબા ફરી ફેરા.
 જન સૌ કુંદડિ ફરતા, ધ્યાન અંબાજીનું ધરતા ॥ ૭ ॥
 નવ દિન પુજન થાએ, ધૃત હવનમાં હોમાએ.
 ચાવ માતા સારું નેવેદ, આહ્વાણુ ભણે મુખે વેદ ॥ ૮ ॥
 માજી અંગા ધણું હરખાએ, ચુનીવાલ ચોપાઈ ગાયે.
 સુદ એકમ રવિવાર, માસ આશો શોભે છે સાર ॥ ૯ ॥

૫૬ રાગ-ગરબી.

(જીવડલા આજકેકાલ જાવું એરાગ)
 ભજેરે જન ભાવધરી અમેમાતા,
 જોનાજશ વેદપુરાણે ગવાતા. ભજો (ટેક)
 જોનેભજો ભવના બંધન તુટે
 જગતની જાળના ફંદથી છુટે
 આપે સુખમાજી તેને અખુટે. ભજો ૧
 માટે મન એતીક્ષેતુપ્રાણી
 જગતની છે જીહી બાજી જાણી
 તેથીભજ ભાવચક્રી પ્રમાણી ભજો ૨
 માફમાફકરી જોજગમાં ફરેછે
 આડી ચુગલીકરીને પેટભરેછે
 એવા જનને અંખા અક્ષગો ફરેછે ભજો ૩
 જન્મલીધો જગમાંતે સામાટે
 ભજન કરવા માજીનું શીરસાટે
 તેતો ભુલી રખડેછે આડીવાટે ભજો ૪
 અતે તારા કામે શ્રે નહીઆવે
 પડ્યાં દુઃખતારાં કોન સમાવે
 અંખા વિના આખરતુ પસ્તાવે ભજો ૫
 કેહું ચુનીવાલ વાતવિચારો
 માજી સજ્યાવિના નથી તુજ આરો
 અંખામાને દિલથી નહી વિસારો ભજો ૬

મનહરછંદ.

જનમપામીને જીજીગાર્હ નવઅંબામુખે
કહો કેમ કરી સુખ પામસે સંસારમા
માટે જન ચેતો ચિત માજીને આરાધાનિત્ય
કદિનહી મનથી તુંમાજીને વિસારમાં
જીને ભજો મુનિદેવ દંદ્રિસહુ કરે સેવ
રાતદિનરાખે માજી અંબા ઉરહારમાં
એમ જાણીભજો બાર્હ અંબા બાણી સુખદાર્ધ
મુનીલાલ રહે સદા એહેવા વિચારમાં

ગરબો

તમે ભજોને અમેમાત આરાસુરરાણી
દેવિજગમાંહો વિખ્યાત આરાસુરરાણી
(એ રાગની ટેક.)

આરાસુરમાં આપ ગિરાજો, પાવાધડ મહાકાળિરે
દક્ષિણમાં દેવિ તુળજભવાની, ચુવાળ જોચર બાળી
આરાસુરરાણી. ૧

ચૌદસોકની તુછે માતા, જગત તણી સુખદાતારે
સેવક જનસૌ ભાવધરીને, હરખે ગરબા ગાતા આરાં ૨
ચુંડમુડ દહિતને માર્યા, હથિયાર લીધું હાથરે
દેવસહુતાં દુઃખજ ટાળ્યાં, ધનધન અમેમાત આરાં ૩
તુંઆધ ભવાની અમેરાણી, ત્રિપુરા મુંદરિ માતારે
અહ્યાવિષ્ણું શિવસનકાદિક, શુણતારા સૌગાતા આરાં ૪
નવરાત્રિમાં પુજન તાર, કરતા સૌનર નારરે
ચુવા ચંદન ચરચે તુજને, ધાસે પુષ્પતા હાર આરાં ૫
ધેરધેર ગરમા ગાતાગોતે, ધરતા તોરં ધ્યાનરે
મહેરકરજો માજી તમે, ગોકીધુ તુજ અખ્યાન આરાં ૬
દેવી દયાળી હોકૃપાળી, આરાસુરમાં વારારે
સિંહ ત્રાહને આપ ગિરાજો, રાખો ત્રિશૂળપાસ આરાં ૭
મહીમા તારો દશ દિશામાં, આકાશ પાતાળ વિશેરે
આંજોડે ત્યાંમાત ભવાની, તુજવિણકાર્ક નવદિસે આરાં ૮

નીત્ય નિત્યહુ નમુતુજને, લાગુતમને પાયરે
આલસવાની અખેમાતા કરજે તું મુજ સહાય આરા૦ ૯
આરાસુરિનો ગરખોસૌજન ગાજો આણિ વહાલરે
કરજોડીને કહે ચુનિલાલ હુંહું તારો બાલ આરા૦ ૧૦

ગરખી.

(કામણા દીસેછે અલખેલા તારી આંખમાંરે)

દિઠાં દિઠાં દયાળુ દિલભાવતારે (૨) ટેક.
સિંહરવારી માએ કાધી, ખડગમાએ હાથે લીધી,
સોના ચુડો માણ હાથ, સોભાવતારે, દિઠાં ૧
નાકે નિર્મળ પેહેરી વાળી, દિસે છેમા બહુરપાળી,
સુંદીર આડકરીમા બાલ, સોહાવતારે, દિઠાંદિઠાં ૨
કંઠે મોતિ હાર બિરાજે, જરીકોર કસુએ છાજે,
પેહેરાં ચીરચોળી, પાયે ગુંગુર વાજતારે, દિઠાંદિઠાં ૩
વારેવારે પડેવ્યાં મોતિ, વાંકી દ્રષ્ટિ કરી તુ જોતી,
પાવડીયો પેહેરિને માત, પધારતારે, દિઠાંદિઠાં ૪
આરાસુરિ આપદયાળુ, દિસોછો તમે માયાળુ
કહેચુનીલાલ કરજા, માણ લાવતારે, દિઠાંદિઠાં ૫

બીજીપદ. ૨

દિધાં દિધાં દરસણુ માએ મુજનેરે (૨) ટેક.
જર કસી સાડી સોમે માને, કર્ણકુલ ધાલ્યુંછે કાને,
નમીનમી કરજુ સ્તુતિ, દયાળુ દેવી તુજનેરે, દિધાંદિધાં ૧
સરણે રાખો માતા મુને, બ્રહ્મા શંકર તુને માને,
વહાલધરિને વિજ્ઞાનતાર, કરતા માણ પુજનેરે, દિધાં ૨
આરાસુરમાં આપ બિરાજે, સિલ્લવાલન ચઢીનેગાજે,
ત્રેમધરી પધાર્યાં આજ, આપ્યું દર્શણ મુજનેરે, દિધાં ૩
કરજોડી કહુંહુંદયાળી, સાહાયધજે આરાસુરવાળી,
કહે ચુનીલાલ સરણે હુરહુ, માણ તુજનેરે, દિધાં ૪

ગરબી.

(જીવડલા આજકે કાલજીવુ) એરાગ.
 જીવડલાજર વિચારીને જોને
 આઠ્યો અવસર હાથથી તુનવખોને
 જીવડલા જર વિચારીને ટેક.
 મથ્યો તુને મનુષ્યદેહ અવતાર
 કમાઈ કરી બાંધ્યાં તેં ધરખાર
 માનજો માનિ અંબા તણે ઉપકાર જીવડલા જાં ૧
 વળી ગાડી ઘોડા અતિશેજાને
 કીધા બાગબગિચા તુજકાને
 એતોસૌ આપ્યુ આરાશુરરાજે જીવડલા જાં ૨
 ધણું ધણું ધન તેં ભેગાંકીધાં
 સંસારમાં સુખ બહુતેં લીધાં
 તેતો તુને ત્રિશજ ધારીએદીધાં જીવડલા જાં ૩
 માટે ભજમન ચક્રી અખેમાતા
 જોના ગુણવેદ પુરાણે ગવાતા
 દરસણુ ચક્રી સૌજન સુખીયાતાં જીવડલા જાં ૪
 અખે અખે જપોને જનવાણી
 જોને ધણી વ્યાસમુનિએવખાણી
 ભજ લેજમાજીને ઉરઆણી જીવડલા જાં ૫
 જોને ભજો ભવનાં બંધન જાપ
 તેનેં તો મન વાંછીત ફળથાય
 કેહે મુનીલાલ આપે અંબાય જીવડલા જાં ૬

(ગરબો)

નમુતુને નારાયણિ હો જોયરી અંબાજી લાગુપાય
 ગુણુતમારા ગાઉકું હો જોયરી યાજો પુજને સહાય ॥ ૧ ॥
 સંવત ૧૯૫૦ ની હો જોયરી વિક્રમતણીસાલ,
 મેહેરકરીછે માજીએ હો જોયરી પધાર્યા આણીવ્હાલ ॥ ૨ ॥
 સુદએકમ રવિવારછે હો જોયરી શોભિતો છેદન
 દર્શબુદિધાં દેવિએ હો જોયરી સુખીયયાં સોજન ॥ ૩ ॥

માણનાં લેહવારણાં હો જોયરી નમીને લાગુપાય
 કૃષ્ણે સ્નેહઆણિ હો જોયરી ગરબા સૌજનગાય ॥ ૪ ॥
 સણુગાર વાહનશેખતાં હો જોયરી થયાંસિંહપરસ્વાર
 નિરખી નિરખી માતને હો જોયરી થયો હરખઅપાર ॥ ૫ ॥
 આરામુરીમા અવિયાં હો જોયરી નવરાત્રીકે રોદન,
 દરસણુ કીધાં માતનાં હો જોયરી ચુનીલાલ હરખી મન

(માસ આર.)

કારતકમાસે કૃષ્ણા કરજો કાળિરે માઅંબાજી
 માદિસોજો દયાળુ પાવા સાળિરે માઅંબાજી ॥ ૧ ॥
 માગસરમાસે માજી કરજ્યો મેહેરરે માઅંબાજી
 તુળપ્રતાપે સૌપારણાં જુલાવે ઘેર ઘેરરે માઅંબાજી ॥ ૨ ॥
 પોસમાસે પુરિકરજ્યો આશરે માઅંબાજી
 મનવાંછિત ફળમાગુજી તારિપાસરે માઅંબાજી ॥ ૩ ॥
 માહામાસે મન કરો માજીવિચારે માઅંબાજી
 નિજસેવકને તમેકરો અંગિકારરે માઅંબાજી ॥ ૪ ॥
 ષાગળમાસે ફરીફરીને કહુંધુરે માઅંબાજી
 અંબાઅંબા નામરહેમાં લહુંધુરે માઅંબાજી ॥ ૫ ॥
 જૈત્રમાસે ચિતતમોને ચલાયરે માઅંબાજી
 માતા દરસણુ દેખી મુગ્ધને સુખબહુધાયરે મા ॥ ૬ ॥
 વૈશાખમાસે વિશ્વતણીતું માતરે માઅંબાજી
 તુને નમેછેસૌ સાથ મળી દિનરાતરે માઅંબાજી ॥ ૭ ॥
 જ્યેષ્ઠ માસે જરૂર રાખજ્યો પાસરે મા અંબાજી,
 સૌજનને અંબા તારી મોટી આશરે મા અંબાજી ॥ ૮ ॥
 અશાઠ માસે આશા પુરી માતરે મા અંબાજી,
 મામનડાકેરી પુરજ્યો માજી આશરે મા અંબાજી ॥ ૯ ॥
 શ્રાવણ માસે સૃષ્ટિમાં વિખ્યાતરે મા અંબાજી,
 નવ ખંડે માજી આપજો પ્રખ્યાતરે મા અંબાજી ॥ ૧૦ ॥
 ભાદરવા માસે ભવાની તારા હારરે મા અંબાજી,
 સંજ્ઞાવીનાગર કરતા થી ચૈકારરે મા અંબાજી ॥ ૧૧ ॥

આશામાસે અંબા ભવાની માતરે મા અંબાજી,
 નવ દિવસ રહેછો સૌને મંદિર રાતરે મા અંબાજી, ॥૧૨॥
 નવ દિવસની નવ રાત્રિ કહેવાયરે મા અંબાજી,
 શ્વેરશ્વેર નવલા ગરબા તારા ગવાયરે મા અંબાજી ॥ ૧૩ ॥
 સજી પુજન કરીને માને ચરણે નમેછેરે અંબાજી,
 તેમાજીને હર ધણુ ગમેછેરે મા અંબાજી ॥ ૧૪ ॥
 આ અંબાજીનો ગરબો ને કોઈ ગાયરે મા અંબાજી,
 આ પુત્ર પરિવારપનો તોતે જન થાયરે મા અંબાજી ॥ ૧૫ ॥
 કર જોડીને વીનવે વારંભવારે મા અંબાજી,
 આ સુનીલાલ સેવકને તહારો આધારે મા અંબાજી ॥૧૬॥

॥ થાળ માતાની ॥

અંબામા આવોરે, જમવા માતાજી.
 સામગ્રી સુંદરરે, કરી છે બહુ તાજી
 પકવાન બનાવ્યારે, માજી તમ કાન્ને.
 પધારો જમવારે, મલપંતાં આન્ને ॥ ૧ ॥
 થાળ પીરસીનેરે, બાજઠ એસારં.
 આછમન કરવારે, આપુ જળ સારં.
 ખિરખાંડ પુરિ કીધારે, રોટલી ઝાજી.
 શિરો છે સુંદીરરે, જમતાંના માજી છે ॥ ૨ ॥
 રાયતુને કદીરે, ભાત દાળ કીધાં છે.
 અથાણું ચટણીરે, વાટી દીધાં છે.
 શાક છે સુંદીરરે, ચુવાર ફળિ છે.
 જાજી ધી નાંખીરે, તાજી તળિ છે ॥ ૩ ॥
 દુધપાક બન્યો છેરે, માજી બહુ સારો.
 જોઈએ તો પીરસુરે, ભરીને આ ગરારો.
 પ્રેમ કરીનેરે, પીરસુ છું માતા.
 મારા સમ છેરે, રખેને સરમાતા. ॥ ૪ ॥
 વારેવારે લેજ્યો, માગી મન ગમતું.
 ને જોઈએ તે લેજ્યોરે, તીખું તમતમતું.

ગણું કરીનેરે, કહું છું તમને.
 કિંધી સામગ્રીરે, આવડી જે અમને ॥ ૫ ॥
 હેત કરીનેરે, જમીયાં છે માણ.
 હાથ પખાણુરે, તમારા અંખાણ.
 ગંગા જળ આરોગીરે, મા પ્રેમ કરી.
 લવિંગ પાત બિડીરે, માએ મુખ ધરી ॥ ૬ ॥
 માણએ મેહર કીધીરે, મુજપર હેત કરી.
 નમુ માતાનેરે, હું પ્રેમ ધરી.
 મોતિએ વધાવુરે, તમને માતાણ.
 હિંડોળે હિંચાવુંરે, માતા અંખાણ ॥ ૭ ॥
 પ્રેમે પધારેરે, બિરાળે મા હિંડોળે.
 સેવક જન સરવેરે, માને વા ડોળે.
 ક્યું દરસન સરવેરે, માતું હેત ધરિ.
 આશિર્વાદ આપ્યોરે, માએ પ્રેમ કરી ॥ ૮ ॥
 યાળ માણનોરે જે ભાવે ગાસે
 યુનીલાલ કેહેછેરે અંખા સહાયથશે ॥ ૯ ॥

(લાવણી.)

(અસોનધએ દરસણુકરવાને ડાકોરમાંઠાકોર ખીરાન્નેં એરાગ)
 આરામુરમાં મા અંખેબિરાન્નેં ચુંવાળમાં બાયરખાળી
 દક્ષિણુમા દેવિ તુજજલવાની પાવાષડમાં મહાકાળી ॥ ૧ ॥
 રૂપગણુંરદિઆણુ તાહાઈં તુજને મ્હાણું વ્હાલો
 સરણુગતનીલાજ રાખો દરસણુમા મુજનેં આસો ॥ ૨ ॥
 ત્રિશ્ણધારિ તમેછો માતા જગતમાં છોવિખ્યાતાં
 નરનારીસૌ ધ્યાનધરેતુજ આવેમનમાં હરખાતાં ॥ ૩ ॥
 સિંહરવારી કરીનેએઠાં તુમપરજાઉ મા ખસિહારી
 માંણિસરવેને આશતારી તમેછો માતા દુઃખહારી ॥ ૪ ॥
 રૂપગુણનો પારનપામે અકળગતિ તારી દેવી
 તેત્રિશકોડ દેવમળીને આખ્યશક્તિ તુજને સેવી ॥ ૫ ॥
 કર્મ, અંક, અંહા, શંકર તાઈં ધ્યાન ધરે
 વિષ્ણુ બિનવે તુજને માતા હર-નિશતાઈ આનકરે ॥ ૬ ॥

શિવશક્તિએ એકસ્વરપછો જુગજુગમાં સૌએ ભણ્યું
ચુનીલાલ કરજોડી કહેછે વેદ શ્રુતિએ વખાણ્યું ॥ ૭ ॥

ગરબો.

ચાલોચાચરમાં જઈ રહીએરે, ભવાની અંબેમા (૧૬)
સુખદુઃખની વાતો કહીએરે ભવાની અંબેમા
અંબાઆરાસુરની માતરે, ભવાની૦
માએ ગરબો લીધો હાથરે, ભવાની૦ ॥ ૧ ॥
જોઈ હરખેછે સૌસાથરે ભવાની૦
માજી તાલી લેછે હાથરે ભવાની૦ ॥ ૨ ॥
કાળી યૌચર માતા બાળીરે ભવાની૦
શોભે તુળજ દક્ષિણ વાળીરે ભવાની૦ ॥ ૩ ॥
રમે સૌસહીયરે સાથરે ભવાની૦
જેવા આત્મા ઉમીયાનાથરે ભવાની૦ ॥ ૪ ॥
નવરાત્રી કેરાદંતરે ભવાની૦
માજી હરખો ધણુ મનરે ભવાની૦ ॥ ૫ ॥
હવન હોમ ધણુ થાયરે ભવાની૦
ચીરચુંદડી પેહેરી ગાયરે ભવાની૦ ॥ ૬ ॥
ભણુ બ્રહ્માત્યાં તો વેદરે ભવાની૦
ધરાવે માતાને નૈવેદ્યરે ભવાની૦ ॥ ૭ ॥
માની શોભા સુંદર છાન્નેરે ભવાની૦
માજી સિંહવાહને બિરાજેરે ભવાની૦ ॥ ૮ ॥
માજો પેહેરયાં સુંદીર સાગુરે ભવાની૦
માજી બ્રાહ્મણ જમતા લાડુરે ભવાની૦ ॥ ૯ ॥
માએ પેહેરયાં ચોળી ચીરરે ભવાની૦
માજી બ્રાહ્મણ જમસે ખીરરે ભવાની૦ ॥ ૧૦ ॥
માજી સેવકને ઉરવસીયાંરે ભવાની૦
માજી ગોષ્ઠે બેસી હસીયાંરે ભવાની૦ ॥ ૧૧ ॥
સરવે ધ્યાન તાઈ ધરતારે ભવાની૦
જયજય જયજય તારો કરતારે ભવાની૦ ॥ ૧૨ ॥
તમને લાગે સૌજણ પાયરે ભવાની૦
આવી ચાચરમાં ગરબો ગાયરે ભવાની૦ ॥ ૧૩ ॥

અંબા આરાધુરની રાણીરે ભવાની૦
 તુને ચઉદ લોકે જાણીરે ભવાની૦ ॥ ૧૪ ॥
 સેવક જનની કરજો સદાયરે ભવાની૦
 ચુનીલાલ નમે તુજ પાયરે ભવાની૦ ॥ ૧૫ ॥

(ધન અંબે મા વસીયાં ડુંગરમાંજરે જાયગા જોઈને) - એ રાગ.
 બન અંબે મા આરાધુરના માત આધ્ય ભવાની દેક.

ગરબો.

તમે નારાયણ માતા દહાવો, ભક્ત જનને માણ દયો લાહાવો.
 મા સેવકને મંદિર આવોરે, ધન અંબે મા વસીયાં ॥ ૧ ॥
 તમે અંબે માતા હો આળી, વસો પાવાવદમાં માલાદાળી.
 દેવી દિલમાં દિસો હો દયાળીરે, ધન અંબે મા ॥ ૨ ॥
 હો ત્રિભૂતનમાં માત ધણી, કૃપાદષ્ટિ હો ધણી આપ તણી.
 માણ હો દેવિ સૌ શિરમણીરે, ધન અંબે મા ॥ ૩ ॥
 તમે સિંહકબરે માણ સ્વામી કરો, દુઃખીયાના દુઃખ તમે સંહેજેઠરો.
 મા શરણે આવ્યાને કૃપાજ કરોરે, ધન અંબે મા ॥ ૪ ॥
 આવ્યા નવ રાત્રિના દિન આજે, રચ્યો મંડપ માણના કાજે.
 સિંહ સ્વામી કરી માણ બિરાજરે, ધન અંબે મા ॥ ૫ ॥
 કરે સૌ નરનારી પુજન તારે, લાગે માણને વ્રણું કિતકારે.
 કરે હોમ હવન સ્મરણ તારે, ધન અંબે મા ॥ ૬ ॥
 ગાય ગરબા માણના રમતાં, તાણિ પાડી સૌ નિચાં નમતાં.
 માણ હૈડે ધણું દરખાતારે, ધન અંબે મા ॥ ૭ ॥
 માતુ રૂપ ધણું શોભા આપે, સહી સેવકયૈ તુજ જાપ જપે.
 તેજ સુર્યથી અધિકુંજ તપેરે, ધન અંબે મા ॥ ૮ ॥
 નવ દિન નવ રાત્રિજ તણા, જવારા વાવે અતિજ બણા.
 બજો બ્રાહ્મણ મંત્ર વેદ ધણારે, ધન અંબે મા ॥ ૯ ॥
 સૌ સેવક માણને પ્યારા, મનથી કદિ નહી કરે ન્યારા.
 વસો ઉર અંબા માણ મારારે, ધન અંબે મા ॥ ૧૦ ॥
 માનો ગરબો ભાવ ધરી ગાસે, મનવાંછિત સુખ તેને યસે.
 તેને અંબાણ પ્રસન્ન થાસેરે, ધન અંબે મા ॥ ૧૧ ॥

માણ અરજ મારી હોરે ધરજો, ચુનીલાલ કેહે કૃપા કરજો.
 દુઃખ દળિત્ર સૌ મારાં હરજોરે, ધન અંબે માં ॥ ૧૨ ॥
 વસુ બુણવાડમાં વાસ કરી, વિસનગરા નાગર જતત ખરી.
 હાલ મુખેમાં રહી સ્તુતિજ કરીરે, ધન અંબે માં ॥ ૧૩ ॥

ગરબો.

(અલખેલીરે અંબે માત જોવાને જાએ—એ રાગ.)

ભજ્યો ભજ્યો ભવાનિ માત આરાશુર રાણી.

દેવિ જગમાં છો વિખ્યાત આરાશુર રાણી. (ટેક)

નવ ખંડે તુ વ્યાપિ માતા, અદ્રણા ગતિ છે તાહારીરે.

મેહેર કરી મંદંભાયાદેવિ, સુણજ્યો વિનંતિ મહારી. આરાશુરરાણી ૧

ચુંડ મુંડનો નાશ કીધો, લીધુ ત્રિશળ હાથરે.

જય જયના પોકાર કરતા, દેવ મળિ સૌ સાથ. આરાશુ ૨

બ્રહ્મા દૈત્યનો વાણજ વાળ્યો, રાખ્યો રણમાં રંગરે.

ચોસઠ જોગણી સાથેલિધી, ત્રિશળ ખપર અભંગ આં ॥ ૩ ॥

રણમાં ખપર ચલાવ્યું માતા, કિધીદણી વિકરાળરે

સૈન્ય સહિતસૌ દૈત્યો માર્યા, આણ્યો તેહનો કાળ આં ॥ ૪ ॥

દેવિ દયાળુ છો તમે માતા, ગુણ-સહુજન માતારે

દૈત્યને મારી દેવ છોડાવ્યા, જસ અમ રસૌ ગાતા આં ॥ ૫ ॥

આદ્ય ભવાની અંબે રાણી, નવખંડની માતરે

આરાશુરમાં આપ બિરાજો, તમેછો જગત વિખ્યાત આં ॥ ૬ ॥

આનંદકારી દુઃખહરનારી, સુખ કરનારી માતરે

નવરાત્રિમાં પુજન તાર, કરતા સૌ દિન રાત આં ॥ ૭ ॥

નવપ્રકારે નવેદ બનાવી, થાજ અંબાની કીધીરે

પ્રેમકરીને આરોગ્યા માણ, આશીશ રૂડી લીધી આં ॥ ૮ ॥

અંબા માનો ગરબો જો કાઈ, ગાસે નરને નારરે

સંસારે સુખી તે થાસે, વધસે પુત્ર પરિવાર આં ॥ ૯ ॥

કર જોડીને કેહે સેવક, ચુનીલાલ તારો દાસરે

મેહેર કરીને માણ મારા, હરમાં કરજો વાસ આં ॥ ૧૦ ॥

ગરબો અથવા સાત વાર.

(જુગ દેવીજશ માળી હુ માહાકાળીરે)—એ રાગ.

શોમે હું સનમુખ રહી માહાકાળીરે,
 નમી નમીને લાગુ પાય પાવા વાળીરે ॥ ૧ ॥
 મંગળે મુજ ઉપરે માહાકાળીરે,
 કહું કૃપા કરજો માત પાવા વાળીરે ॥ ૨ ॥
 ખુધે બાળિ બૌચરિ માહાકાળીરે,
 છો સુવાળ વારી માત પાવા વાળીરે ॥ ૩ ॥
 ગુરૂએ ગુણુવંતિ તમો માહાકાળીરે,
 કરે સ્તુતિ તારી અપાર પાવા વાળીરે ॥ ૪ ॥
 શુ કરે સુંદરી તમો માહાકાળીરે,
 શિર ઉપર ધરજો હાથ પાવા વાળીરે ॥ ૫ ॥
 શનિએ શરણે રહું માહા કાળીરે,
 તમે મેહેર કારોને મયાય પાવા વાળીરે ॥ ૬ ॥
 રવીએ રજની દીન વીશે માહાકાળીરે,
 કરજો મુજ હૃદયમાં વાશ પાવા વાળીરે ॥ ૭ ॥
 મા તમો આરાશુરમાં વસો માહાકાળીરે,
 સેવકની કરો છો સહાય પાવા વાળીરે ॥ ૮ ॥
 ભાવ કરીને ગરબો ગાયછે માહાકાળીરે,
 સુનીલાલ છે તારો દાસ પાવા વાળીરે ॥ ૯ ॥

હુમરિ.

(નારાયણી નવ રાત્રી ખેલે મા આરાશુરની રાણીરે)—એ રાગ.

નવ રાત્રીમાં પુજન તારું ભાવ કરીને કરતારે,
 પુષ્પ ધુપ નૈવેદ કરીને માણતું ધ્યાન ધરતારે. નારાયણી નવ ૦ ॥ ૧ ॥
 અવની ઉપર આપ વસો છો સરવેની સુખદાતારે,
 બ્રહ્માવિષ્ણુ શિવ સનકાદિક વેદ ગુણુ તુજ ગાતારે. નારા ૦ ॥ ૨ ॥
 રત્નેજ્વિત માએ પેહેયો સોના સુડલો હાથરે,
 બાળિ બૌચરી તુજાન સૌએ મોંડ ધયો છે માથેરે. નારા ૦ ॥ ૩ ॥

સિદ્ધાસનપર આપ બિરાજે ટીલડી રૂડી રૂપકેરે,
 આડ તણી તો શોભા જોઈ મુજમન બહુ પલકેરે. નારાં ॥ ૪ ॥
 અખીલ વિશ્વની આપજનેતા કહુ છુ તમેને માતરે,
 દયા લાવી દિલમાં માણ હેતે હાજ્યો હાયછ. નારાયણીં ॥ ૫ ॥
 કર જોડી કહે દાસ તમારો દયાળુ દિલમાં ભાવેરે,
 સરણાંગતની લાજ રાખજે જમતેમ કરીને નિભાવેરે. નાં ॥ ૬ ॥
 કહે સુનીલાલ કરજે કરૂણા આણી મનમાં બહારે,
 સરણાંગત છું તમારો માતાહું છું તમારો બાળરે. નારાયણીં ॥ ૭ ॥

॥ માહાદેવ ભુલેશ્વરના ગરબો. ॥

ધન ધન સદાશિવ રાય, ભુલેશ્વર બોળા.
 શિવ લાગુ તમારે પાય, ભુલેશ્વર બોળા. (ટેક)
 ભુતજમાંથી આપ પધાર્યો, ધર્યું ભુલેશ્વર નામરે.
 મુઝે શહેરમાં આપે વશિયા, જોઈ રૂડો ઠામ. ભુલેશ્વરબોં ॥ ૧ ॥
 બાહારકોટમાં આપ વસો છો, મોટા છો માહાદેવરે.
 ભાવ ધરી નર નારી સર્વે, કરતા તારી સેવ. ભુલેશ્વરબોં ॥ ૨ ॥
 અંગે તો વિભુતિ શોભે, ઊમીયાણ સાથેરે.
 ગણપત સરખા બાળ બિરાજે, જટા ધરિછે માથે ભુલેં ॥ ૩ ॥
 કહે તો રૂંઢમાળા છાજે, સર્પ વીંટયાછે કાળારે.
 સુંદરગંગા શિર ખીરાજે, કરમધેછે માળા. ભુલેં ॥ ૪ ॥
 ઘંટ નોખત નગારા વાગે, શોભાનૌતમ થાયરે.
 બોળાનાથના દરસન કરવા, નરનારી સૌ જાય. ભુલેં ॥ ૫ ॥
 બિલિપત કુલ જલના લોટા, ચડાવે શિવને સારરે.
 આલ્મણુ વેદ ભણુતા સર્વે, વૃત્ય કરતા અપારરે. ભુલેં ॥ ૬ ॥
 દેવલ ઉપર બિંચુ શિખર, ધગ્ગ રૂડી કરકેરે.
 આ ભુલેશ્વરનું દરસન કરવા, આવે સૌ ઉમરકે. ભુલેં ॥ ૭ ॥
 વાલકેસ્વરને બાળુલનાથ, માણુકેસ્વર માહાદેવરે.
 અટકેસ્વરને અરજ કરૂં, સહાય કરો તતખેવ. ભુલેં ॥ ૮ ॥
 આ ભુલેશ્વરછે મોટા મહાદેવ, બાહારકોટ મધે જાણરે.
 વિસ્વેશ્વર વાહન કિંધુ, નદિપર પલાણુ. ભુલેં ॥ ૯ ॥

નરનારી સૌ પ્રેમ કરીને, કરતા શિવ દરસનરે.

સદાય થજે શંભુજી તમે, સ્તુતિ કરતા સૌજન. ભુલે૦ ॥ ૧૦ ॥

આ ભુલેશ્વરનો ગરબો, જે કોઈ ગાસે આણિ બહારે.

કરજોડી કેહેજે ચુનીલાલ, શંકર કરશે ન્યહાલ. ભુલે૦ ॥ ૧૧ ॥

ગરબો (સણુગારનો)

(માતું પાવાની પટરાણીકે, કાળી કાળકારે લોલ એરામ.)

મા તમે આધ્યમવાની માતકે, આરામુર વસેરે લોલ-

બિરાજે સિંહાસનપર આપકે, હેતે બેઠાં હસેરે લોલ૦ ॥ ૧ ॥

કિમો કિમો કુંમ કુંમ આંદલો જાલકે. તિલડી શોભતિરે-

સુંદીર સેથો પુર્યો સારકે, આડ અનિ ઓપતિરે લોલ૦ ॥ ૨ ॥

નાકે શોભે નયનિસારકે, રત્ન જગતીયારે લોલ-

ચુડો કંગણ પેલેયા હાથકે, સોને મડા વિયારે લોલ-૩

પહેયા સુંદીર ચોળી ચિરકે, સાડી જરકશિરે લોલ-

નિરખું વારમ વારઅપારકે, રહેવ્યો મનવશીરે લોલ-૪

વાજ્યો અખોડો અદભૂતકે, ગજરા ધાલીયારે લોલ-

હાથે ખડગ ધરયુંછે માતકે, ખગર માલીયારે લોલ-૫

આંજલ્ય આંખે કાળજ સારકે, શોભાશુદ્ધુરે લોલ-

દેખી માતાજીનું કપકે જનહરખે સહુરે લોલ-૬

દાંતે સોના રેખોશોભેકે, હિરાજડીતનીરે લોલ-

કર્ણકુલકાંતે શોભે સારકે, પુજપવિત્રનીરે લોલ-૭

ધરથો કંઠે એકાવળ હારકે, સાંકળી શોભતિરે લોલ-

જોઈ માતાજીનું મુખકે વિજળી થોભતિરે લોલ-૮

હાથે બાંધ્યા બાજુઅંધકે, જુમણાં અતિ ધણારે લોલ-

ગજરા ધાલ્યાંછે સુંદિરકે, ગજમોતિ તણારે લોલ-૯

આંખા આરામુરની માતકે, સતી શિરોમણીરે લોલ-

તમેછો ચક્રદ ભોવનની માતકે, શોભા અજબ બણીરે લોલ-૧૦

પાંખે પેહેરયાં કડલાં સારકે, ગુગરીગમકે ધણીરે લોલ-

સાંકળાં સોભેછે સુંદીરકે, વિધુંવા સોનાતણારે લોલ-૧૧

વાજે બુધરનો ગમકારકે, શોભા શી દહુરે લોલ-

નિરખે નમી નમીને પાથકે, જનસરે સહુરે લોલ-૧૨

દેવિ આંધ્યભવાની માતકે, આળિ બૌચરીરે લોલ-
 કિધું સિંહતણું વાહનકે, શાણું સુંદરીરે લોલ-૧૩
 પુણુ પ્રેમકરીને પાપકે, ધ્યાન રહે પશરે લોલ-
 રૂડા નવરાત્રીના દિનકે, સેવાતારી કરરે લોલ-૧૪
 સુવા ચંદન લાવી સારકે, પુણુ પ્રેમથીરે લોલ-
 નમી નમી લાગુ તમને પાપકે, સાચા સ્નેહથીરે લોલ-૧૫
 કરં દુષ દીપ નૈવેદ્યકે, આરતી આપનીરે લોલ-
 જીતાઈ પ્રેમકરી હું માતકે, કરટ સહ કાપતારે લોલ-૧૬
 ગરબો ગાકિધું માતુજ કરોકે, આદર ભાવથીરે લોલ-
 દરસન દેજો મુગ્ધને માતકે, દયાળુ સ્વભાવથીરે લોલ-૧૭
 સેવક કેહે કરજોડી હાથકે, માણ મેહરકરોરે લોલ-
 સુનીલાલ કેહેછે તારો દાશકે, શિરપર હાથ ધરોરે લોલ-૧૮

ગરબો.

(જોકોઈ અંબીકાળ માતને આરાધશેરે લોલ) રાગ.
 જનન અંબાભવાની આરાધશેરે લોલ-
 તેના દુઃખ સહુતે અંબા કાપશેરે લોલ-૧
 માણ મેહરકરોને માહેશ્વરિરે લોલ-
 પ્રેમકરી પધાર્યાં પરમેશ્વરીરે લોલ-૨
 શોભિત નવરાત્રી કેરી રાતછેરે લોલ-
 અંબાકાળી ને બૌચર માતછેરે લોલ-૩
 ગરબો રમવાને માણ પધારતારે લોલ-
 હેત હયામાં ધણું વધારતારે લોલ-૪
 માએ બોલીછે સુંદર ચુંદડીરે લોલ-
 ગરબા ગાયછે ૫રિ ૫રિ પુદ્ડીરે લોલ-૫
 જેવા લક્ષ્મીજી માતા અવિચારે લોલ
 સાથે ધંદ્રાણિ પણ લાવિયારે લોલ-૬
 આવ્યાં ઉભિયાળ અતિહરખતારે લોલ-
 એક એકને સૌજણુ નિરખતારે લોલ-૭
 તાળીપાડીછે માણ લાયમારે લોલ-
 સાસખિઓ શોભેછે માના સાથમારે લોલ-૮

જોવા આવ્યાછે ઈંદ્ર અમર સહુરે લોલ-
 રમે ગરબાતો સાહેલીયો બહુરે લોલ-૫
 કરે વખાણતે વિષ્ણુ અતિ ધણુરે લોલ-
 કીધું દરસણુ તે આરાસુરિતાણુરે લોલ-૧૦
 રિન્યારૂપ જોઈને સહુ દેવતારે લોલ-
 ભાવ કરીને ભવાનીને સેવતારે લોલ-૧૧
 એમ ગરબા ગાઈસો રાધારીયારે લોલ-
 અંબામાતા આરાશુર પધારીયારે લોલ-૧૨
 કહે ચુનીલાલ ધણા ક્રોડ શુરે લોલ-
 અંબાના દરસણુ કદિનહી છોડશુરે લોલ-૧૪
 ગાયન.

- (મોરે ગમકા તરાના, ચુનીયે શીસાનાં.)-એ રાગ.
- છો આરાસુર માતા, સુખની દાતા, અંબેભવાની માત
 માતુજ ગુણુ ગાજી, ધ્યાન લગાજી સુખી બહુ થાજી
 છો આરાશુર માત. ટેક
- (સાખી.) અંબે અંબે ન કરે, સુખી રહે સદાય,
 આશા પુરે અગ્નિકા, સદાય થાય મંભાય.
- (દોડ.) મા અંબાભવાની, જગ સૌ જાની.
 નથી કાંઈ છાની, છો વિશ્વેમાં વિખ્યાત. છો. ૧
- (સાખી.) બ્રહ્મા વિષ્ણુ તુજને, નમતા વારંભવાર.
 સેવા કરતા સૌ મલી, ધરતા ધ્યાન અપાર.
- (દોડ.) મા ત્રિશૂળ ધારિ, નાકે છે વારી.
 શોભે છે સારી, તુને અંબે માત. છો આરા. ૧
- (સાખી) મહીપાશ્વર મર્દનિ, રક્ત બિજની કાળ.
 ધુમ લોચનને મારિયો, ધર્યું રૂપ માણ વિકાળ.
- (દોડ) દૈત્યને મારી, કરી ખુવારી, દેવ ઉગારી,
 કિષો છે તેની સહાય. છો આરાશુર. ૩
- (સાખી) કલ્યાણ કરતાં જગતતું, આપો સુખ અનંત.
 સરણે આલે સહ જન, કર જોડી તુને નમન.
- (દોડ) મા તું ઉપકારી, જાઉં તુનેવારી, શોભા છે સારી,
 તારી અંબે માત. છો આરાશુર. ૪

(સાખી) નવ રાત્રિમાં નિત્ય બહુ, ગરબા તારા થાય.

નમી નમીને વિનવે, નિચા પડી, પડી, ગાય.

(દોડ) ગરબી બનાઈ, ગુણુ તુજ ગાઈ, સૌ જન આઈ.

આવે તુજ દરબાર. હો આરાશુર૦ ૫

— (સાખી) ગરબા ગાઈ સહજન રીઝવે, તુને માત.

અંબા બાળી બૌચરા, મંમાદેવી માત.

મા તમે દયાળી, હો બહુ રૂપાળી, આરાશુરવાળી,

સુનીલાવની માત. હો આરાશુર માતા, સુખની હો દાતા

અંબે ભવાની માત. ૬

મંમાદેવીના ગરબો.

સારં સારં મુંબઈ શહેર મંમાયાદેવિ માજી કરજ્યો

લિલા શહેર મંમાયાદેવિ (૮૬)

મુંબઈ માંતો આપ બિરાજે, મંમાદેવી માતરે

સહ નરનારી સેવા કરતાં, સદા મળિ સંઘાત મંમાયા૦ ૧

શહેર વચે શામે સુંદર, મંદિર મોટું પ્રખ્યાતરે

પ્રભ પાળી પોશણકરતાં, હો જગતવિખ્યાત મંમાયા૦ ૨

આનલાવ રહુ દિસે સારં, ઘાટ બાંધ્યોછે તેહેનોરે

પાણિથી ભરપૂર ભગવ, દેખાયછે એતિ જ્ઞેહેનો મંમાયા૦ ૩

મંદિરમાં બહુ કારી ગરી, કિધીછે બહુ સારીરે

દરસણ કરવા સહજણ આવે, મળી બહુ નરનારી મંમાયા૦ ૪

આ બ્રહ્મણ સહ મળીને બેઠા, વેદશ્રુતિ ઉચ્ચા રે

રાતદિન રટે જુગતંબા, પોથિ પાના વિચ્ચારે મંમાયા૦ ૫

આ મુંબઈ શહેરના લોકોસહુ, કરે દેવી દરસનરે

મેહેરકરી માતાજી સહિતે, રાખેછે પરસન મંમાયા૦ ૬

આ નવરાત્રીના નવદીન સુધી, ગરબા બ્રાંહ્મણ ગાતારે

મંદમાયાનું સ્વરૂપનીરખી, હૈડે ધણું હરખાતા મંમાયા૦ ૭

પાવન નગરી પુરણ કહીએ, મુંબઈ જનું નામરે

આધ્ય શક્તિ અંબાભવાની, પદાર્થા જ્ઞેઈકામ મંમાયા૦ ૮

મંમાયાનું નામધરીને, બિરાજ્યાંછે માતરે

સહનરનારી પુજન કરતાં, હરખેછે સહસાય મંમાયા૦ ૯

વાહકેશ્વર ભુલેશ્વર કહીએ, રામજી મંદીર શોભેરે
 ગોસાઈજી માહારાજને નિરખી, દરસનકરવા સહયોભે મં ૦ ૧૦
 માહાલક્ષ્મી વાગેરવરીમાતા, આયુલનાથ મહાદેવરે
 માણુકેશ્વર માહાદેવની, કરતા બહુજન શેવ મંમાયા ૦ ૧૧
 નગર સરવે સોભે સાઈ, નાણાનો નહીં પારરે
 ગાડીએ બેસી સહજણુ પ્રતા, ઇષ્ટદેવી આધાર મંમાયા ૦ ૧૨
 ઇષ્ટદેવી આનગરી કેની, છેમંમાયા જરૂરરે,
 ભાવ ધરીસહ બળજેભાઈ, છે હાજર હજૂર મંમાયા ૦ ૧૩
 આસરે મોટા માતાનોછે, જાણો સત્ય વચનરે
 મંમાદેવી કેર દરસણુ, ચુકસો નહીં કો દેન મંમાયા ૦ ૧૪
 કલાણુકારી એછે દેવી, આદ્ય શક્તિ અખંડરે
 વ્યાપિ રહિ સૃષ્ટિ સરવેમાં, પ્રખ્યાતછે નવખંડ મંમાયા ૦ ૧૫
 પ્રેમકરીને પુજકરજે, ધરીરહેમાં માતરે
 મનવાંછીત પ્રજા આપશેમાતા, દેવીછે સાક્ષાત મંમાયા ૦ ૧૬
 આ મંમાદેવીનો છે ગરબો, ગાસે નરને નારીરે
 કેહે સુનીલાલ કરજેડીને, તેની સદાયકરે ત્રિપુરારી મં ૦ ૧૭
 આનાગર જ્ઞાનિવિસ નગરોધું, લુણાવાડા ગામરે
 પેટનાઅર્થે પરદેશ આવ્યો કાઘો મુંબાઈમાંકામ મંમાયા ૦ ૧૮

(મહાકાળીના ગરબો.)

તું તો દહીરે માખણનો ચોરરે સામળીયા વાહાલા
 રહેાવે ગણુરે—એ રાગ. ચોક—૧.

શોભે સુંદીર નચી ચંપાવતિરે, શોભા શું વખાણું તેની અતિરે,
 રાન્ય કરે, પતાઈ પ્રમાણુ, માહાકાળિ માત. પાવા ધઢવસેરે. ૧
 નવ ખંડમાં નચી, એવી નથીરે, શિવ બ્રહ્માએ નિઃમિ નથીરે,
 ધણી શોભા છે, જેની અપાર. મહાકાળિ માત પાવા ધઢતણીરે ૨
 વસે વર્ણુ અહારે માહીરે, કારીગરી નધી એવી ક્યાંહીરે,
 શોભે સરિયામ, રસ્તા સાર. માહાકાળિ માત પાવા ધઢતણીરે ૩
 વળી ચૌટાને ચોક બજારછેરે, વસે વર્ણુ ત્યાં અપારછેરે,
 સુખ ભોગવતાં સહુજન. માહાકાળિ માત પાવા ધઢતણીરે. ૪
 રાન્ય કરે ત્યાં રાવળ રાજરે, ચંપાવતિ નચીનો માહારાજરે,
 નિભંચ થકી કરતો રાન્ય. માહાકાળ માત પાવા ધઢતણી ૫

ધણી ધર્મિષ્ઠ છે રાજનરે, કહાડે સુખમાં પોતે દનરે,
 પુન્યવતો છે પુરો રાય. માહાકાળિ માત પાવા ઘડતણી ૬
 નથી ચૌદ ભોવનમાં નથીરે, ચંપાવતિ સમાન કોનથીરે,
 નવ ખંડમાં નહી પ્રમાણુ. માહાકાળિ માત પાવા ઘડ ૭
 રૂં રાજ કરતો અપારરે, નામે પતાર્ધ રાવળ સારરે,
 જોને પાવા ઘઢવાળિ પ્રસન્ન. માહાકાળિ માત પાવા ઘડતણી ૮

ચોક્ક—૨.

એમ કરતાં નવરાત્રી આવીરે, પતાર્ધ રાજનું પાપ મળ્યું આવીરે,
 ખુધિ બગડી રાજનની જરર. માહાકાળી માત ગરબે રમતારે ૧
 ચતુર નારીયો ગરબા ગાયરે, ત્યાં તો શોભા નૌતમ થાયરે,
 ગરબો રમવા પધાર્યો માત. માહાકાળિ માત ગરબે રમેતારે ૨
 સોળ સણગાદ છે શોભતારે, દેહે વિજળિ સરખાં આપતાંહ,
 સાથે સાહેલિયો છે સાર. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૩
 તાળી પાડે છે હાથે સુંદરિરે, નવરંગિ નારી હેત કરીરે,
 સણગાર શોભે છે રૂડો સાર. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૪
 સુર્ય કરતાં ધણું શોભતારે, માનું રૂપ જોઈ મનડાં થોભતારે,
 કંઠે જોનો કોકિલ સમાન. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૫
 જોનું તેજ તે બિંબાકારછેરે, નથી જગમાં એવો આકારછેરે,
 બાર્ધ કોણુ છે નવલિનાર. માહાકાળી માત ગરબે રમતારે ૬
 રૂપ રઢીયાણુ ગણું જાગતુરે, પાયે નેપુર બહુ વાગતુરે,
 રૂપ નિર્માને પામ્યાં ચક્રિત. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે ૭
 સહજન ગરબો જોવાને સિધારીયારે, નૌતમનાર કોણુ પધારિયારે
 એમ અદભૂત શોભતું રૂપ. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે
 પતાર્ધ રાજની રાણી બહુરે, ગરબો રમવાને આવ્યાં સહુરે
 તેણે દિઠાં પદમનિનાર. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે
 મધ્યરાત્રે સૌ નરનારિયોરે, ઘેર પોતા તણુ પધારિયોરે,
 તેમાં હતાં પતાર્ધની રાણી. માહાકાળિ માત ગરબે રમ
 રાણી પતાઇને વીનવેરે, પ્રાણુ આધાર કહું દિન થ
 રમવા આવી કો પદમનિનાર. માહાકાળિ માત ગ
 જોનું રૂપ ત્રિભોવમાં નથીરે, શ્રદ્ધિ કરતાએ નિ
 આમેદૂબ દિસે તેની દેહ. માહાકાળિ માત ગ

વિતિ રજની તણી વાત રામનેહ, રાણીએ કહી સરવે પતાઇનેહ,
 કથુ વિદિત સર્વે કામ. માહાકાળિ માત ગરબે રમતાહ. ૧૩
 એમ કરતાં થયો બીજો નંદનહ, ગરબો ગાવા પધાર્યા સહજનરે.
 વ્રજળ થૈ રહ્યો પતાઈ મન. માહાકાળિ માત ગરબે રમતારે. ૧૪
 મધ્યરાત્રિએ માણ પધારીયારે, પાવાગડથી રમવા આવીયારે,
 આવ્યાં ચંપાવતિમાં ચતૂર. માહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૫
 રમતાં રજની અર્ધી ગછરે, ઘેરઘેર જવાની વેળા થછરે,
 રાણીએ દાસી મોકલી સાર, મહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૬
 દાસી રાયને જાહેને કહેરે, રાય પધારો જોવા સહીરે,
 પતાઈ રાવળ આવ્યો ત્યાંહ, મહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૭
 રૂપ જોઈને રીઝીયો રાજ્યોરે, હતો મનમાં ઘણા પાણ્યોરે,
 જોઈરૂપને થઈ મુહાંચ, માહાકાળી માત ગરબે રમતારે. ૧૮

ચોક. ૩ જો.

પછી નરનારી સહુ પળ્યારે, સહુ મારગ પોતાને વળ્યારે,
 ન્યારે પધાર્યા એકલાં માત. માહાકાળિ પુઠે પાપીપરવર્ણરે. ૧
 પાપી પુઠળ પુઠળ જાયરે, રૂપ જોઈને વિકળ થાયરે,
 આગળ માતા પુઠે પતાઈ રાય. માહાકાળિ પુઠે પાપીપરવર્ણ ૨
 રાયે જાણ્યો માતાનો હાથરે, વળતી બોલ્યાં તે કાળિકા માતરે,
 માઝ્ય માઝ્યતુ મુખથી વરદાન. માહાકાળિ પુઠે પાપીપરવર્ણ ૩
 ત્યારે પતાઈ કહેછે પેરરે, માણ પધારોમુજને ઘેરરે,
 રાખીશ માહાગ મેહેલ. માહાકાળી પુઠે પાપી પરવર્ણ ૪
 આ મોહોસે રાણિ ગણીરે, જોના તેજથી જાણે મણિરે,
 થી સુખમાન સંસાર. માહાકાળી પુઠે પાપી પરવર્ણ ૫
 કહે હું નવ જાહરે, તમને પટરાણી કરવા ચાહિરે,
 તાઈ બોલ્યો મુખ. માહાકાળિ માત પુઠે પાપીપરવર્ણ ૬
 દેલ વિચારીયુરે, રાય જોડું વચન બિચારિયુરે,
 થાય છેક અજાણ. મહાકાળી પુઠે પાપરવર્ણ ૭
 પરખ ભય આણીરે, વાત માતાની હર નવ આણિરે,
 જા પાપ. માહાકાળી પુઠે પાપી પરવર્ણ ૮
 જડ મૂળથીરે, વચન માફ તું જાણુ સત્યથીરે,
 માત. માહાકાળી પુઠે પા. ૯

પછી દળ ધણું આવીયુરે, રાજ તણું નવ કાઈ કાવિયુરે,
 દેવિ દેઈ ચાહ્યાંછે શ્રાપ. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૦
 આચું દળ ધણું પૂર્વેથીરે, નિકળ્યું ખુડીએ દરવાજેથીરે,
 મુગલા દૈત્યનું સૈન્ય અપાર. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૧
 કરેનાસાભાગ સહુજન ધણીરે, આવી સેન્યાત ભયંકર અતિધણીરે,
 થઈ રહયો શેહેર માંડતપાત. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૨
 જીવ્ય ચાલીયું વર્ષ આરરે, રાજ થયો ધણો ખુવારરે,
 પાય માલ થયું રાજપાટ. માહાકાળી પુઠે પાં ૧૩
 પતાઈ ગવળનું પત ગયુરે, આખાં જગતમાં જાણુ થયુરે,
 એમ થઈ પતાઈની શિક્ષાય. માહાકાળી પુઠે પાં પીપરવર્યોરે. ૧૪

ચોક. ૪

કરગરતો ગયો માનેશરણુરે, બચાવ માજી આથી સારું મરણુરે.
 એમનિનવે વારમવાર. મહાકાલી માત પરસન થાવારે ૧
 માજી કૃપા મુજ પરથાયરે, દળ સધળું પાછું જાવરે.
 રાયે બેળે મુક્યુ. જઈ શીશ માહાકાલી માત પરસન થાવારે ૨

ચોક. ૫

ત્યારે માતાએ મેહેર આણિરે, મુરખ દિન થઈ ઊભો જાણારે
 કૃપાકરી ગુનેહો કિધો માપ, મહાકાલી માત પરસન થવારે ૧
 માયેસુખા તે આપ્યું સુખરે, ટાળ્યું પતાઈ રાયનું દુખરે.
 આપ્યું હતું તેથી અદક સુખ. મહાકાલી માત પ્રસન્ન થવારે ૨
 ગરબો ગાસેજો નર નારરે, માતા સુખી તે કરસે સારરે.
 કરેકાળીકા માતા સહાય. માહાકાલી માત પ્રસન્ન થવારે ૩

ચોક. ૬

કરજોડી કહે ચુનીલાલરે, ગરબો કાળીકાનો વિસાલરે.
 ગાસે ભાવ ધરિ જનજોડ. મહાકાલી માત પરસન
 પાવાધરની માહા કાળીરે, દિસો હોમા બહુ રૂપ
 મેહેરે કરજો માજી બાળી. કાલીકા માતા પ્ર
 આસો માસ શોભિતરે સુદ એકમ ધરી ટેકર
 એગળીસ પચાસની શાલ. મહાકાલી માત
 જોઈ ગાસે નરને નારીરે, માતા મેહે કરશે

એવાં માત છે પાવાળી. કાળીકા માતા પ્રસન્ન થશે ૪
 રહુલુણા વાડામાં વાસરે, હુલુ શિવશક્તીના દાસરે
 ગાવું ગુણુ મુખેમાં મુકામ-માહાકાળી માત પ્રસન્ન થશે ૫

ગરબો.

સમર પ્રથમ સારદા હોખહુચરી, ગણપત લાગુ પાય.
 વંદન કર વિશ્વેશ્વરી હોખોચરી, મહેરકરોને મયાય. ૧
 સનખલપુર સોહામણુ હોખહુચરી, ચુંવાળ ની હોમાત
 અગ્નિ આરાશુરવસે હો ખહુચરી, નવખંડે વિખ્યાત. ૨
 સોળે સળુગાર દિશે શોભિતા હો ખહુચરી, સિંહ ઉપરછો સ્વાર
 મહિપાશુર મર્દનિ હો ખહુચરી, બુગ્ગ શોભેછે અદાર. ૩
 હથિઆર લિધાંછે લાથમાં હો ખહુચરી, કાળીકા ખહુચર સાથ
 રણુમાં રંગ રાખ્યો ધણો હો ખહુચરી, ખડગ ખપર ધરિલાય. ૪
 અશુર ધણા સંહારિયા હો ખહુચરી, ધન્યુંતે રૂપ પ્રચંડ
 સોહિતણી નદિઓ વેદ હો ખહુચરી, દિવસાત અખંડ ૫
 રક્ત મિઝને રોગિયો હો ખહુચરી, મારયો તે મહિપાશુર
 નાતોતે દૈત્ય દેવિ દેખી હો ખહુચરી, ગભરાયાતે અશુર ૬
 આરા શરિ અતિ કોપિયા હો ખહુચરી, ધરયું રૂપવિકાળ
 ખડગ ધરોને મારિયો હો ખહુચરી, ચુંડમુંડને ત્રતકાળ ૭
 ચોસડ જોગણિ પિયે ધણું હો ખહુચરી, રૂધિરત્યાં અપાર
 ખપર આદ્યું અનિધાણું હો ખહુચરી, દેહે તાંત આવે પાર ૮
 એમ સહુ સૈન્ય મારીયું હો ખહુચરી, દેવનું દિધુકામ
 નચીંતાથી સૌ રહ્યા હો ખહુચરી, પોતપોતાને ધામ. ૯
 તુન્યધન્ય આરા શરિ હો ખહુચરી, શક્તિવેદ રૂપરૂપ
 ખખડે વ્યાપિ રહ્યાં હો ખહુચરી, કળા તમારી અનુપ ૧૦
 દેવું દુખ તમે કોપિયાં હો ખહુચરી, છો દયાળુ માત
 શરિ તમને બળે હો ખહુચરી, સરવે મળિ સંધાત ૧૧
 વેદ લણુતા ખહુ હો ખહુચરી, કરે વખાણુ અપાર
 ધણા થતા હો ખહુચરી, તમો તણો દરબાર ૧૨
 પ્રાણ તણો હો ખહુચરી શિખે સુણોને ગાય
 કરજોડીને હો ખહુચરી, આશાપુરે અખાય. ૧૩

